

ת"פ (ירושלים) 27981-12-20 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (ירושלים) 27981-12-20 - מדינת ישראל נ' פלוני ואח'שולם ירושלים

ת"פ (ירושלים) 27981-12-20

מדינת ישראל

נגד

1. פלוני

ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן

2. נעים קוואסמי

3. אמיר עודה

4. אימן חמדאן (אחר/נוסף)

בית משפט השלום בירושלים

[23.04.2025]

כבוד העו"ד - עוזר משפטי עדי רטה

גזר דין- בעניינו של נאשם 1

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. ביום 21.1.21 הורשענאשם 1 (להלן: "הנאשם"), על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן

בביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק

העונשין"), גניבת רכב בצוותא חדא לפי סעיף 413ב' לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון רכב, עבירה לפי סעיף 2

לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 ונהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב

מנועי (נוסח חדש, תש"ל-1970.

2. בחלקו הכללי של כתב האישום המתוקן צוין כי במועדים הרלוונטיים, הפעילה חברת "טיירו נעים בע"מ" מרחוב

המלאכה 13 באזור התעשייה הר-טוב א' בבית שמש (להלן: "החברה") משאית לפינוי אשפה, ל.ז. 238-12-701

שבבעלותה (להלן: "המשאית").

3. על פי האמור בעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם בתאריך 01.11.2020 קשרו הנאשמים קשר

לגנוב את המשאית מהחברה ולהעבירה לשטחי האזור, תמורת סכום שאינו ידוע במדויק למאשימה. לשם קידום

הקשר ומימוש, בתאריך 31.10.2020, בשעה 16:33:02, שלח נאשם 4 לנאשם 2 הודעה קולית באפליקציית

הוואטסאפ בה שאל אותו "...מה עם הבחור? ארגנת הכל? הכל בסדר?".

4. בהמשך, שכפלו הנאשמים, בדרך שאינה ידועה למאשימה, את מפתח המשאית (להלן: "המפתח המשוכפל"). על

פי האמור בכתב האישום המתוקן, בתאריך 01.11.2020 בשעה 20:07:48 שלח נאשם 2 לנאשם 4 הודעה קולית

באמצעות אפליקציית הוואטסאפ בה עדכן אותו שהכל מוכן, שהבחור בסדר ושמחר בבוקר יתנו לו את המפתח.

5. בתאריך 15.11.2020 בשעה 09:56:11 ואילך, שוחחו הנאשם ונאשם 2 בהודעות קוליות באפליקציית הוואטסאפ. נאשם 2 הודיע לנאשם "רבע שעה אנחנו אצלך", הנאשם השיב "בסדר...הבאת מפתח?" ונאשם 2 אישר. בשעה 10:12 שבו הנאשם, אחיו א"ע, (להלן: "א") ונהג המשאית חוסאם עלקם, (להלן: "חוסאם") ממשמרת פינוי אשפה עם המשאית וחנו אותה ברחוב המלאכה 15, בקרבת משרדי החברה (להלן: "המקום"). א' וחוסאם פנו למשרדי החברה כשמפתח המשאית המקורי בחזקתו של חוסאם ואילו הנאשם נשאר בסמוך למשאית. בשעה 10:22, הגיעו נאשמים 2 ו-3 למקום ברכב מסוג מאזדה, ל.ז. 46-519-63 (להלן: "רכב המאזדה") אשר בבעלותו של נאשם 3 ואספו את הנאשם. הנאשמים נסעו לכתובת הידועה למאשימה בתוך העיר בית שמש, ושבו אל המקום בשעה 10:44 לערך, אז ירד הנאשם מרכב המאזדה ועלה למשאית. בשעה 10:47, הניע הנאשם את המשאית באמצעות המפתח המשוכפל ונהג במשאית, כשאינו מחזיק ברישיון נהיגה לכל סוג רכב וללא פוליסת ביטוח, דרך כביש מס' 60 אל חברון שבתחומי האזור, זאת כאשר נאשמים 2 ו-3 נוסעים ברכב המאזדה לפניו ומובילים אותו. משעה 12:05:22 ואילך, שלח נאשם 2 לנאשם 4 הודעות קוליות באמצעות אפליקציית הוואטסאפ "איימן, אל תתן לי כלום בפני אמיר...תיתן לי 1,500" ונאשם 4 אישר. בשעה 13:21 לערך, נהג הנאשם במשאית אל טבורה של העיר חברון שבאזור, בואכה השוק הסיטונאי ובדרך שאינה ידועה למאשימה ניתק את מכשיר האיתוראן שבה.
6. הנאשם הורשע כאמור בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, שכלל הסכמה לתיקון כתב אישום אך לא כלל הסכמה לעונש. עוד הוסכם על ידי הצדדים על הפנייתו של הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן לעניין העונש. תסקירי שירות המבחן
7. בעניינו של הנאשם הוגשו 3 תסקירים כפי שיפורט להלן. תסקיר שירות המבחן מיום, 01.01.23
8. מתסקיר זה עלה כי הנאשם, בן 27, רווק, עובד במחלקת הניקיון של עיריית בית שמש ומתגורר עם משפחתו במחנה הפליטים שועפאט. כהרגלו שירות המבחן סקר את המסגרת והנסיבות המשפחתיות בהן גדל הנאשם.
9. מהתסקיר עלה כי הנאשם סיים שבע שנות לימוד ונשר מלימודיו על רקע מצוקה כלכלית בבית המשפחה אשר חייבה אותו לעבוד ולהשתתף בפרנסת המשפחה. צוין שהנאשם חווה קשיים לימודיים לצד הצקות ואלימות פיסית ומילולית מצד תלמידים, לדבריו, בשל מצבה הכלכלי הירוד של משפחתו. לאחר נשירתו מהמסגרת החינוכית עבד בעבודות מזדמנות, ובגיל הבגרות החל לעבוד במין אשפה.
10. בתסקיר צוין כי הנאשם שלל בשיחתו עם שירות המבחן את מעורבותו בביצוע העבירה. שירות המבחן עמד בתסקירו על נתוני האישיותיים של הנאשם. בהקשר זה צוין כי הנאשם הוא בעל קווי אישיות ילדותיים; קושי בתקשורת ותלותי בבני משפחתו. הודגש כי הנאשם התקשה לתקשר ולהעמיק במעשיו. מבחינת גורמי הסיכוי לשיקום הטמונים בנאשם הדגיש שירות המבחן את תפקודו התעסוקתי התקין; רצונו לנהל אורח חיים תקין; שיתוף הפעולה עם שירות המבחן וכן קיומה של משפחה תומכת. מנגד, כגורמי סיכון הטמונים בנאשם הצביע שירות המבחן על כך שלנאשם עבר פלילי; לנאשם חוויות ילדות אשר באו לידי ביטוי בתנאי דלות חומרית וכלכלית וכן את קשייו בלימודים ונשירה מהם. בנוסף, צוין, כי קיימים קשיי תקשורת וקשיים בהתמצאות בסיטואציות חברתיות שעשויות להעמיד את הנאשם במוקד של ניצול. כן הודגש כי אישיותו בעלת קווים ילדותיים וקיים קושי בביטוי אסרטיביות אשר עלולים להשפיע על בחירותיו. נוכח גורמי סיכון וסיכון אלו, המליץ שירות המבחן על הפניית הנאשם לאבחון פסיכיאטרי וזאת לצורך בחינת אפשרויות טיפול או שיקום מותאמות עבורו. על כן, שירות המבחן המליץ לדחות הדין בעניינו.

תסקיר משלים מיום 16.04.23

11. במסגרת תסקיר זה ציין שירות המבחן כי הנאשם הופנה לקבלת אבחון פסיכיאטרי ונמצא כי הוא סובל מדיכאון קליני חמור. בתסקיר צוין כי נעשו ניסיונות לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית מתאימה והוא הופנה למסגרת "תפארת בית חם", המספקת שירותי בריאות הנפש לבני המגזר הערבי, ובשל רשימת המתנה ארוכה הנאשם טרם שולב בטיפול.
12. בד בבד, ציין שירות המבחן כי הוא מתרשם מעמדה אמביוולנטית של הנאשם ביחס לטיפול שהוצע על ידי שירות המבחן. כן ציין שירות המבחן כי הוא מתרשם מקושי בשיתוף פעולה וכי הנאשם ניתק הקשר עימם. חרף התרשמות זו שירות המבחן עתר לדחות הדיון לצורך תקופת ניסיון ובחינת מידת שיתוף הפעולה.
- תסקיר משלים מיום 29.01.25
13. מתסקיר זה עולה כי הנאשם הגיע לשירות המבחן לאחר שסיים לרצות עונש מאסר שנגזר עליו בגין עבירת נשק, אותה ביצע ביום 9.5.22 בעוד הליך זה תלוי ועומד ובעוד שבית המשפט ממתין לתסקיר לעניין העונש.
14. בשיחה עם שירות המבחן תיאר הנאשם את קושי במהלך שהותו בכלא וזאת על רקע בעיות רפואיות עמן הוא מתמודד.
15. הנאשם ציין כי במהלך שהותו בכלא שולב בחינוך ללימודי קרוא וכתוב וכי קיים קשר מעקבי עם העובדת הסוציאלית באגף בו שהה.
16. שירות המבחן ציין כי קיבל מב"כ של הנאשם אבחון פסיכודיאגנוסטי שנערך על ידי פסיכולוג קליני פרטי, לפיו לנאשם ארגון אישיות גבולי נמוך, עם היתכנות לתפקוד מונמך בהתבסס על רמת המשכל. לפיכך, הומלץ להפנותו בזמן שהותו במעצר לוועדת מוגבלות שכלית התפתחותית לצורך הערכת רמת תפקודו, ולצורך מתן מערך טיפולי תמיכתי בו. מדיווח גורמי הטיפול בשב"ס נמסר כי הוצע לנאשם להשתלב בתהליכי טיפול, אולם הנאשם לא ביטא מוטיבציה לכך.
17. שירות המבחן הדגיש כי לנוכח מאפייניו של הנאשם, הרצידיביזם בהתנהלותו הוצע לנאשם להשתלב בהליך טיפולי במסגרת הרשות לשחרור האסיר, אך הוא לא ביטא נכונות לכך. לאור האמור, הומלץ על ענישה מוחשית אשר תהווה גורם מרתיע, ובמידה שיוטל עליו עונש מאסר, הומלץ על שילובו בטיפול במסגרת המאסר. ראיות לעונש:
18. מטעם המאשימה הוגש גיליון עברו הפלילי של הנאשם. לנאשם 2 הרשעות קודמות: הראשונה, הרשעה בגין עבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות משנת 2016 בעטיה נידון ל-9 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. השנייה, הרשעה בגין עבירת נשק מיום 9.5.22 בעטיה נידון למאסר בן 26 חודשים לצד ענישה נלווית.
19. מטעם הנאשם לא הוגשו ראיות לעונש. עיקרי טיעוני הצדדים

20. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים שנפגעו בעקבות ביצוע העבירות; פוטנציאל הנזק; חלקו המרכזי של הנאשם בביצוע העבירות. צוין כי הנאשם הצטייד במפתח משוכפל ונהג במשאית מבית שמש עד לחברון כשהוא ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. הנאשם אף ניתק את מכשיר האיתוראן כדי למנוע את איתור המשאית. הנאשם פגע בקניין, וסיכן חיי אדם כשנהג ללא רישיון וללא ביטוח.
21. ב"כ המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת לפיה המתחם במקרה דנן נע בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר.
22. לעניין הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נטען כי הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי, אך מנגד עומדות לחובתו שתי הרשעות קודמות. בנוסף, מהתסקירים שהוגשו על ידי שירות המבחן עלה כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו והומלצה ענישה מוחשית. לאור האמור, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית בדמות קנס בסך 5,000 ₪, התחייבות, פסילה בפועל, ופסילה על תנאי.
23. מנגד, ב"כ הנאשם העלה בסיכומיו לעונש מספר טענות כפי שיפורט להלן.
24. ראשית, ב"כ הנאשם טען שיש לשוב ולהפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים נוסף. נטען כי המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם "ענישה מוחשית" סותרת את מסקנותיו שלו עצמו ולפיהן הנאשם זקוק להליך טיפולי לנוכח נתוניו וכי אם לא ישולב בהליך טיפולי עלול הנאשם ליפול לידי אחרים שעלולים לנצל ולשדלו לביצוע עבירות. נטען שעל שירות המבחן לבהיר עמדתו והמלצתו לעונש. ב"כ הנאשם הטעים כי שירות המבחן טעה בהערכתו שהנאשם לא מעוניין בשילובו בהליך טיפולי. נטען כי אכן הנאשם מעוניין בהליך טיפולי וכי משפחתו מעוניינת בשיקומו. ב"כ הנאשם טען כי נדרשת דחיית מועד הטיעונים לעונש גם לשם עוד נטען כי הפנייתו של הנאשם לשירות המבחן נדרשת גם לשם איתור חוות דעת פסיכודיאגנוסטית שהוגשה בעניינו של הנאשם בהליך אחר.
25. שנית, משעה שעתירת ההגנה לדחיית הדיון לשם קבלת תסקיר משלים - נדחתה, ב"כ הנאשם טען לגופו. בסיכומיו, עמד ב"כ הנאשם על נסיבות ביצוע העבירות. נטען כי אכן הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן לאחר שאלה הוסברו לו והנאשם הבין את תוכנם. עם זאת, טען ב"כ הנאשם כי חלקו היחסי של הנאשם לא היה משמעותי וכי הוא נהג במשאית מבלי שהיה מודע לחלקו בעבירה.
26. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות נטען כי התסקירים שהוגשו על ידי שירות המבחן מעלים כי דמותו של הנאשם מאופיינת בקשיים תקשורתיים וחברתיים, וכי הוא בעל דימוי עצמי נמוך. לנאשם אבחנות פסיכולוגיות או פסיכיאטריות והוא נוצל על ידי אחרים לגניבת המשאית. ב"כ הנאשם אף העלה כי בשל חלופה הזמן, וכן, בשל הרקע הרפואי של הנאשם יש לקבל אבחנה נוספת בעניינו.
27. לעניין העונש, טען ב"כ הנאשם, כי על אף הממצאים השליליים בתסקירי שירות המבחן ניתן להפנות את הנאשם להליכים טיפוליים. לחילופין הציע ב"כ הנאשם, כי במידה ובית המשפט יחליט להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדמות מאסר, אזי יש להטיל עליו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ולהפנותו לממונה על עבודות השירות לצורך קבלת חוות דעת בעניינו.
28. הנאשם מסר בדבריו האחרונים כי הוא לא עשה דבר, וכי ניסו להפלילו בגניבת משאיות עת ששהה במאסר בשל מעורבותו בפלילים בתיק אחר.
- דיון והכרעה
- הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בערכים אלו
29. כפי שפורט לעיל, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע, גניבת רכב בצוותא חדא ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח.

30. לא יכול להיות חולק באשר לחומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם. בצדן של חלק מהעבירות קבוע עונש מקסימלי של עד 7 שנות מאסר. יש בכך כדי להעיד על חומרתן ועל יחס החברה והמחוקק לעבירות מסוג זה. בתי המשפט עמדו זהב מכבר על חומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם והגדירו זאת כ-"מכת מדינה". כך למשל קבע השופט א' רובינשטיין בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל, פסקה ג' (15.5.2006): "למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה מהשורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק דין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית המשפט לעשות הוא לחזק את ידם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך."

לדברים ברוח זו ראו גם: רע"פ 11841/04 חאפז קרינאווי נ' מדינת ישראל (18.1.05), ורע"פ 129/99 מוחמד עאזם נ' מדינת ישראל (18.1.99).

31. עוד הודגש בפסיקה כי "אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריו, לרבות בתחום זה עצמו" (ראו: רע"פ 7890/10 לאיק מליטאת נ' מדינת ישראל (נבו) 01.11.2010); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011).

32. הערכים המוגנים שנפגעו בעקבות מעשיו של הנאשם הם יסודיים. מעשיו של הנאשם ושותפיו פגעו בשלטון החוק, בזכות לקניין של החברה, וכן פגעו בביטחון ושלום הציבור. עבירות של גניבת רכב מסוג משאית ונהיגה ברכב מסוג זה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח טומן בחובו, מטבע הדברים, רכיב של מסוכנות כלפי הציבור ומשתמשי הדרך. כך גם, קיימת פגיעה בשקט הנפשי של בעלי קניין החרדים בצדק לרכושם, במיוחד כאשר מדובר ברכוש בעל ערך רב כמו משאית. על כך יש להוסיף, כי הפגיעה אינה רק ישירה בבעלי הרכב הנגנב, אלא שעבירות גניבת רכב טומנות בחובן גם פגיעה כלכלית עקיפה בציבור בכללותו, בכך שהן מביאות להעלאת פרמיות של ביטוחי הרכב.

33. נוכח האמור, הרי שמידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה עומדת על רף בינוני - גבוה. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

34. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; לעבירות בהן הורשע הנאשם קדם תכנון מדוקדק בו הנאשם לקח חלק ושיתף פעולה באופן מלא. בהקשר זה יאמר כי מטבע הדברים, העבירות בהן הורשע הנאשם לא יכולות להתבצע ללא תכנון מוקדם לעשות כן. העובדה שמדובר בעבירות בהן חולקו תפקידים בין הנאשם לנאשמים אחרים, כפי המפורט בעובדות כתב האישום, מעידה על כך שמדובר בעבירות שבוצעו תוך תכנון מוקדם. אף אם נכונה הטענה שהנאשם הושפע והונע על ידי אחרים לנוכח נתוני האישיים והאישיותיים, עדיין חלקו של הנאשם בביצוע העבירות מרכזי ודומיננטי. הנאשם פעל כחולייה חשובה בשרשרת, גם אם לא היה המוח שעמד מאחורי התוכנית העבריינית. הנאשם נהג במשאית עד שהגיע לחברון לאחר שהוכוון על ידי אחרים למקום, והנאשם אף הגדיל לעשות וחיבל במכשיר האיתוראן. העובדה שהנאשם נהג והסיע משאית ששייכת לחברה מבית שמש לחברון מלמדת על עוצמת מודעותו לעבירת הגניבה בצוותא. כך גם העובדה שהנאשם הביא את המשאית עד לחברון וחיבל במכשירי האיתוראן מעצימה את מודעותו למעשי העבירה ומלמדת על חומרת מעשיו וחלקו בתוכנית העבריינית. מבחינת פוטנציאל הנזק הטמון בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, הרי שמדובר בגניבת משאית שערכה רב. על כך יש להוסיף את העובדה שהנאשם נהג במשאית מבלי שהוכשר וללא רישיון וממילא עלול היה לגרום לנזק הכולל פגיעות בנפש, בגוף וברכוש.
35. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, ב"כ המאשימה הפנתה להליכים הבאים: עפ"ג (מחוזי מרכז) 61853-01-13 מואמן דעמה נ' מדינת ישראל (נבו) 7.4.2013; ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (נבו) 29.12.2014; ת"פ 37073-02-20 מדינת ישראל נ' זגל; רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל (נבו) 24.2.2015. ההליכים אליהם הפנתה ב"כ המאשימה אכן משקפים את מדיניות הענישה הנוהגת לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, ואפנה גם אני לת"פ (שלום ירושלים) 35250-11-21 מדינת ישראל נ' מחמוד עבאסי (נבו) 21.3.2022; ת"פ (שלום ים) 33048-11-18 מדינת ישראל נ' וליד חסונה (נבו) 19.2.2020.
36. ואכן, בחינת הפסיקה מצביעה על מידת החמרה שעה שנקבע שכלי הרכב הנגנב הינו משאית: רע"פ 4097/16 מחמוד נ' מדינת ישראל (24.5.2016); ת"פ (בית שמש) 37829-11-11 מדינת ישראל נ' אבו סרחאן; ת"פ (ים) 34681-07-10 מדינת ישראל נ' גולאני (17.4.2011); ת"פ (ראשל"צ) 34908-03-19 מדינת ישראל נ' צהיב זמארי ועפ"ג (מחוזי מרכז) 30981-02-20 זמארי (עציר) נ' מדינת ישראל. עיון בפסיקה זו מעלה כי מתחם העונש הראוי במקרה של גניבת משאית הוא גבוה יותר מאשר גניבת כלי רכב אחר. כך למשל, בעניין זמארי הנ"ל נקבע על ידי בית המשפט המחוזי מתחם שנע בין 15 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר על ידי בית המשפט המחוזי. עם זאת, שם דובר במי שהורשע גם בעבירות נלוות נוספות.
37. מתחם זה משתנה מעניין לעניין כאשר הדבר תלוי בהיקף המעשים, חומרתם וסוג כלי הרכב שנגנב. נוכח הפסיקה שסקרתי לעיל, ובנסיבות הקונקרטיות של מקרה זה, מצאתי שבמקרה זה יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר ונע עד ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית כפי עתירת התביעה. זאת לצד ענישה נלווית. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה
38. מחד, אני מוצא לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו בכתב האישום המתוקן וחיסכון הזמן השיפוטי הכרוך בכך. אין חולק שבעצם הודאתו, חסך הנאשם זמן שיפוטי יקר. עוד מצאתי לזקוף לזכותו של הנאשם את נסיבות חייו הקשות אשר תוארו בתסקירים שהוגשו על ידי שירות המבחן.
39. מנגד, אני מוצא לזקוף לחובתו של הנאשם את עברו הפלילי. עם זאת, יש להדגיש כי העבר הפלילי של הנאשם אינו רלבנטי לעבירות שבתיק זה. כך גם, יש לזכור כי העבר הפלילי העיקרי נוגע לעבירת הנשק שבוצעה בשלב מאוחר יותר, לאחר שהנאשם כבר הורשע בדין בהליך זה.
40. נתון נוסף שיש להביאו בחשבון בעניינו של הנאשם הוא חלוף הזמן. אכן חלף זמן משמעותי מאז ביצוע העבירות בתיק זה. העבירות בוצעו ביום 1.11.20 וכתב האישום הוגש ביום 13.12.20. מאז חלפו למעלה מ-4 שנים. הדיונים בעניינו של הנאשם נדחו מעת לעת לצורך שילובו בהליך טיפולי, אלא שהנאשם, לא זו בלבד שלא ניצל את הדחיות לצורך שיקומו, אלא ההפך. בעת שההליך זה תלוי ועומד ובעוד עניינו קבוע לטיעונים לעונש, הנאשם הסתבך בעבירה חמורה נוספת בגינה כאמור כבר נידון וריצה עונש מאסר משמעותי.

41. הממצאים העולים מהתסקירים השליליים של שירות המבחן, לפיהם הנאשם אינו מכיר באחריותו לביצוע העבירות, הסיכוי להישנות עבירות מצידו ובעיקר סירובו להשתלב בהליך טיפולי, מובילים למסקנה שהנאשם השחית זמנו של בית המשפט לריק. בהקשר זה, אציין הנאשם סירב להליך של שיקום חרף העובדה שהוצע לו להשתלב בהליך טיפולי גם במסגרת הרשות לשיקום האסיר. על כן, בסופו של יום, המלצת שירות המבחן הייתה על ענישה מוחשית אשר תהווה גורם מרתיע.
42. אדגיש עוד, כי חלוף הזמן במקרה זה רובץ בעיקר לפתחם של הנאשם וב"כ אשר ביקשו לדחות את מועד הטיעונים לעונש באופן חוזר ונשנה וזאת החלטות שניתנו על ידי בעניין זה (ראו להמחשה בלבד החלטותי בדיון ביום 7.7.24 וביום 25.9.25).
43. לאחר שקבעתי את שקבעתי לעיל בנוגע לחלוף הזמן והיעדר שיתוף פעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול, חשתי שאיני יכול להתעלם בעניינו של הנאשם הקונקרטי, וזאת הרבה לפני משורת הדין, משני שיקולים עיקריים שיש בהם כדי להשפיע על העונש:
- הראשון, אף שקבעתי כי חלוף הזמן רובץ לפתחו של הנאשם, עדיין לא ניתן להתעלם מחלוף הזמן ומתחושותיו הסובייקטיביות של הנאשם וכן היותו במצב ביניים ובאי ודאות, וניתן להביא אף נתון זה בחשבון בעת גזירת עונשו, בתוך מתחם הענישה (ראו ע"פ 5822/08 טרייטל נ' מדינת ישראל (12.3.2009)).
- השני, נוגע לנתוניו האישיים הדלים של הנאשם, אשר ככל הנראה מביאים אותו להיגרר אחר נאשמים אחרים, וזאת כפי ששירות המבחן תיאר זאת בתסקיריו וכפי שהדברים באים לידי ביטוי בחוות דעת הפסיכודיאגנוסטית. נוכח שיקולים אלה, מצאתי להעמיד עניינו של הנאשם בתחתית המתחם ולא כפי שהייתי נוהג ברגיל.
44. לבסוף יש לקוות שהנאשם ישכיל להשתלב בהליך טיפול במסגרת מאסרו כפי שהוצע לו זה מכבר. ככל שהנאשם ירצה בכך, שב"ס מתבקש לעשות כל מאמץ ולשלב את הנאשם בהליך טיפולי תואם. גזירת הדין
45. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה ככל שהיה עצור (לפי רישומי שב"ס). הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 8.6.25 בשעה 08:30.
- הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר "ניצן", ביום 8.6.25 עד השעה 08:30, כשברשותו תעודת זהות וגזר דין זה. על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: *****_** , *****_**.
- ב. 8 חודשי מאסר, שלא ירצו אלא אם יעבור הנאשם עבירות של קשירת קשר לפשע או עבירות רכוש, לרבות גניבה, וזאת בתוך שלוש שנים מיום שחרורו;
- ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 10.8.25 לא ישולם הקנס במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי.
- ככל שקיים פיקדון לנאשם, יקוזז הקנס מהפיקדון (וככל שתישאר יתרה, תוחזר לנאשם), אלא אם יודיעו הנאשם וב"כ להימנע מכך בתוך 5 ימים מהיום.
- בכל מקרה, תשומת לב הנאשם לכך:
- החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-****
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ד. התחייבות בסך ₪ 5,000 שהנאשם לא יעבור עבירות בהן הורשע בתוך שנתיים מהיום או 5 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם ההתחייבות. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

הנאשם הצהיר בפניי כי שמע והבין את ההתחייבות שהוטלה עליו. על כן, ההתחייבות נרשמה בפניי בהתאם להוראת סעיף 1 לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), תש"ף-2019.

ה. פסילה בפועל מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה למשך 4 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד ליום 6.5.25 בשעה 10:00.

ו. פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בירושלים.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"ה, 23 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.